

Kjære Kræmer og Agat!

Vi fik idag dit brev (pr. Alicante), - og det glædet os meget at høre fra dig. Ja det gaar vist paa et "hus" med posten, - jz har sendt flere breve hjem, - Engel endnu flere, - som er bortkomne; - jz sendte ogsaa Kari og Anden en bunke smaa albums med billeder fra Kapri, Neapel og Rom, - de er ogsaa bortkomne undervejs, postvæsen stjæler alt, som kan have den ringeste værd (oftest stjæler de breve - bare for ^{brødt} ^{brødt} ^{og ulig} ^{skuld}), - saaledes boede vi nogle dage i en arabisk by, som hedder Croubs - omtrent midt i Afrika, - men ikke et eneste kort eller brev, som jz skrev derfra er fremkommet. (I Croubs blev jz ogsaa frastjålet mit barbers skælt, - det har nu kostet mig to gange paa veien). - jz forstaaer, at man maa rekommandere alle breve og alt, hvad man sender i posten. Ja nu bor vi altsaa her i Afrika og har det ganske godt, jz plages jo rigtig nok af malaria - feberen er ofte slun, - men værre er brontætten, og et utaaleligt "sting", som aldrig vil gine sig, - og en hoste, som jz aldrig har haft maken til, - den helvedes touren til Uvaløerne bragte mig en slun forkjølelse, som jz vist aldrig bli fri; - ~~og~~ dertil kom de hundredevis af

U. B. BERGEN
Ms. 1808 H 2
Kjære Kræmer og Agat!
Vi fik idag dit brev (pr. Alicante), - og det glædet os meget at høre fra dig. Ja det gaar vist paa et "hus" med posten, - jz har sendt flere breve hjem, - Engel endnu flere, - som er bortkomne; - jz sendte ogsaa Kari og Anden en bunke smaa albums med billeder fra Kapri, Neapel og Rom, - de er ogsaa bortkomne undervejs, postvæsen stjæler alt, som kan have den ringeste værd (oftest stjæler de breve - bare for ^{brødt} ^{brødt} ^{og ulig} ^{skuld}), - saaledes boede vi nogle dage i en arabisk by, som hedder Croubs - omtrent midt i Afrika, - men ikke et eneste kort eller brev, som jz skrev derfra er fremkommet. (I Croubs blev jz ogsaa frastjålet mit barbers skælt, - det har nu kostet mig to gange paa veien). - jz forstaaer, at man maa rekommandere alle breve og alt, hvad man sender i posten. Ja nu bor vi altsaa her i Afrika og har det ganske godt, jz plages jo rigtig nok af malaria - feberen er ofte slun, - men værre er brontætten, og et utaaleligt "sting", som aldrig vil gine sig, - og en hoste, som jz aldrig har haft maken til, - den helvedes touren til Uvaløerne bragte mig en slun forkjølelse, som jz vist aldrig bli fri; - ~~og~~ dertil kom de hundredevis af

myggestik, som jeg fik i Italia, og som bragte mig
denne feber. — Engel fik aarebetændelse af den
og maatte ligge i 3 Uger, — og jeg, som travlede rundt
i alle museer med feberen rasende i blodet, — jeg blev
en dag saa ^{eller ved en sykkelsiden jeg fik malariaen} ved, at jeg tyede ind i en kold stenkirke,
og satte mig paa en stuebænk og lyttede til den dønnede
dyssende katolske messe, til jeg sovnedi, — og vaag-
nede med en frygtelig frost, — maatte hjem og iseng,
og saa blev det til bronkit; — heldigvis traf jeg en
mild typhfaldende apoteker, som gav os god medicin
— særlig for malariaen; — men bronkitten og hosten
tænder sig ikke kurere, — jeg har hostet slik, at jeg sikkert
har holdt alle mine hotelnaboers vækue, — og jeg
har ofte troet, at mine tænder skulde vrængt sig,
eller at jeg endog skulde hoste op mine „udødelige sjæl.“
Jeg faar takke til, at asthumaen har holdt sig vakke.
Men denne stadige brand for brystet med „sting“ er ikke
stort ^{bedre} thi Asthumaen har da sine hvilestunder, hvor
jeg er helt fri; — men dette evige „pirk“ irriterer i lang-
den, selv om det ikke er saa smertefuldt, som Asthumaen.
Her er imidlertid ro og sommer og blomster paa mark og
træ; — saa hjælper det ikke at være her, saa hjælper intet. —

Ja her er deiligst - særlig om natten, - palmelunde midt i
byen alle steder; - palmblade paa flere meters ^{længde} ~~højde~~
vifter og vrænger i solgrønt om gastygterne, saa at
skyggerne gaar op og ned over de brede kussvegge
som domingernes skygger paa en lys havbund.

Gaterne gaar i Zikzak opover den tildels bratte
by, og næsten alle gater er prydede med tætte rækker
af ca. 6 meter høje myrte lignende træer, som stadig
klippes; - mange gater er bare trapper, - og det er rart
at se asler, (saa overlæssede, at man kunde tro, at
ryggen maatte gaa af), - at se dem kravle op over
de ofte meget bratte trapper. Paa siderne af disse
"trappegater" er der ofte maa vidunderlige parker
med tusindvis af roser og andre blomstrende træer, -
banaanpalmer med umodne banaaner, - daddelpalmer
med umodne daddler, som skinner saa gult i det
grønne - (der er næsten nok); - og i disse smaa-
parker, som ligger lige bratt som trapperne, er der
cementerede spidsengange i svingninger opover, næsten
som hos mig paa Sandalstræde, - ja endog "torvegange"
lige bratte som mine; men det er ikke græs, de

er bevokkede med (eller dannede af), det er smaa kaktusplanter - (som klippes), - de er saa grønne, at man kunde tro, de var, "maledige" og har hvidt og her brændgule blomster; - og midt i disse "torogarer" er der af og til, "indfaldt" marmorkræker med "mosaik" - prydede ryg- og sideskygger, hvor man kan hvile sig under et træ med hængende frugt og blomsterklaser, - (mange træer har frugt og blomst paa samme tid), - det er værd at se et afløvet træ, - det er da som reffel af nordisk oprindelse, - saaledes flere morel- og kirsebærtræer, som ³⁻⁴staa med de sidste løv fra høsten, og samtidig har de paa de første hvide blomster. Forresten er det jo vanskeligt at sige, hvad tid der er høst; thi hvert træ tager sin høst, naar det finder for godt, - saaledes er apelsin- og mandarinfrugterne endnu ikke modne; - vi blev idag kjendt med en araber frue, - som viste os rundt i sin have, hvor vi fik plukke mandariner; - hun ristede paa mandarintræene for at de bedst modne skulde falde ned til os. Hun var halvaraber - og derfor sin mands gjembyrde kone, - som kunde gaa frit om og tale med hvem, hun vilde, uden at skjule sit ansigt; - de var rike folk og havde et lidet palads med en vidunderlig have, - rent et lidet paradys; - til slut viste hun os ogsaa sine (eller ellers sin mands) haremsdamer; - vi fik tillte ind til dem gennem "fængsels" gitter - de spillede straks sine ansigter, men da de saa, at vi ikke var arabere bløt

de straks silken fra ansigt; - thi det er kun for
araberne de skjuler sine yndigheder, - en europæer maa
gerne se deres ansigt (ja gerne ogsaa maven og de vakre
bryster). Vi syntes det var en ren oplevelse, - dette at
blive kjendt med en rig araberfamilie; det var ogsaa
rent tilfældigt; - thi ellers er araberne meget indeslut-
tede overfor europæerne, (de hilsner vel paa, at de blev jagt
ud af Spanien, - og desuden er de særlig lidet glad i fransk-
mændene - siden krigen, som de deltog i - uden haaske, at
have faaet noget velvælg), de elsker derimod tyskerne,
som behandlede deres saarede soldater saa godt i fangen-
skabet, medens folket selv sultede i Tyskland). Vi er bleven
kjendt med en hel del arabere (frugthandlere), og de
kommer altid her til os paa gaten og hilser os med et
kraftigt haandslag og kalder os for venner; - men sligt
er jo almindeligt her; - denne oplevelse idag derimod var
rent tilfældig; fordi vi holdt paa at forville os ind
i en have, - da vi havde taget feil af en privat vej og hovedvej.
En vakker araber pige kom da og førte os op gennem en ren
labyrint af mosaikbelagte trapper og op til fruene, hvem vi
dog ikke kunde tale stort med, da vi kun lidt fransk.
Her paa hotellet er en spansk pige, som steller vort værelse,
men hun taler saa fort, at vi kommer ikke langt med min
spansk, - og naar vi beder hende tale langsomt, blii hun
forarmet og siger, at hun har det travelt, - her er ogsaa
en spansk tjener (halospaniol), som er meget elskværdig, men
han er ogsaa "kort for lodet", naar det gjælder at tale

Den blev vel faaet om i modstridigt - den er "heimprodukt" fra "Tafelberg"

langsomt; - men han blir ikke fornømt eller aforskam-
met som Jibun, - han siger bare: "Og det er det deiligst
veir ude i dag, - Der maa id at spadser, - eller, hvis det
er om kvelden, siger han - "gid der maa faa en, meget
god nat." Vi har truffet flere spaniere, og de er alle
meget vidue og "hoene", (stolt som en spanier siger man jo)
at være spansk paa det - siger man jo ogsaa, - "Jeg bliver
migræster paa at komme til Spanien. Vi blir her i
iallefald et par maaned, - til det er overstaaet med
Engels nedkomst (og lidt længere ogsaa, til him er helt
sterk igen); han har skrevet til sin mor, at han vil faa
med sig ¹⁴ ^{han} ^{for} ^{taar} ^{og} ^{den} ^{høje} ^{en} ^{med} ^{sig} ^{hjem} ^{et} ^{nyfødt} ^{barn} ^{fra} ^{Africa}, - hendes mor
need nemlig ^{indt} ^{om} ^{"tilstand"}. Fra Cicilien (paa skib-
et over til Africa) havde vi stærk jørgang, og him var da
vært syt - "ristingen" paa togene gennem ørken og fildland
var heller ikke god for hunde, - derfor slog vi os ned her, - da
vi ikke turde reise over Middelhavet til Spanien med hunde.
Naar vi skal videre, - tænker jeg paa at leie en flyvemaskine
og flyve saa langt vest, at vi er lige syd for sydenden
af Spanien, saa det blir kort vei over den, krappe jø-
til Spanien. Togene her gaar med en helvedes fart, - varre
end i Amerika og Frankrig, - saa de "rister" frygtelig, vi
havde ogsaa et togheld paa veien, stempelstangen, som
svinger lokomotivets hjul spratt af ^{i den ene ende} og ned i jorden saa
tøjt brændstændede; - og vi maatte gæde 2-3 timer midt
i ørkenen; - indtil et andet tog kom og hjalp os videre.

Ørkenen er forresten ikke saa uinteressant, som man skulde
tænke; - næsten alting er rødt: røde sandfjælde med old-
gamle underlige kaktuser, hvis siendommelige lyse grønne
farver ^{med røde frugter} står herligt til det røde; ^{landskaft} enkelte steder snævre der
ogsaa en blåa elv i dybet omgivet af blatte røde skræn-
ter, - selv sanden kan være interessant, naar den ligger
i bølger som et storknæ, "Røde hav" - (den er dog ikke
alle steder rød). - Et snefald stikker op hist og her og
frisker op i den brændende ørkensol eller lyser om
natten i maaneskinnet i faser sjæ. Af og til antager
sanden ogsaa underlige former, - rene sneekarler af sand-
bjerger; - jeg vilde rigtig være inde i en sandstorm og blive
begravet under et sandbjerg - ~~eller~~ (bare en sandkæde var
nok), - da er det bedre at tage en flyvemaskine, - den gaar
saa høit, at den undgår sandstormen. - Ja, vi har det
alt saa godt; bare det står vel over med Engel, og jeg blir fri
brækitten og stungel; - ^{vi} ^{har} ^{saa} ^{hænge} - vi er nemlig ganske
"blæk" nu; - vi har faaet leiet et værelse paa en fælles-
køkken, - det står ledigt for paakommende tilfælde, og
jeg skal fra ligge der ogsaa, - da Engel ikke kan et ord
fransk. Det blir frygtelig dyrt. - Vi har allerede kjøbt
ind barneføi. Vi har et grønt værelse her paa kottellet, -
varmt vand; saa meget vi vil brække (egen kran) og
vi vil beholde rummet, - til Engel er færdig paa klinikken,
da er det godt for hende at have rigeligt varmt vand
til varmt. Engel vil nemlig ikke være mere end høist
14 dage paa klinikken, - da det er saa dyrt der; - her er so

kein private klinikker, og de har hverken stats- eller kom-
mune tilskud som i Norge, - og da er det rimeligt, at det blii
dyrt, - det er ogsaa kein de rike franskmande (eller rettere deres
kvinde), som tager ind paa slike klinikker, - araberkvindernes
"svøker" selv sine børn - som jomfru Maria og de andre bibel-
ske kvinder. - Disse arabernes kvinder jo i mangt og
meget om jøderne: - deres tilhængende kvinder (som ^{Res.} ^{3. sk.} ^{maaned})
betænk der, tilhængende sit ansigt, da linn saa sine vordende ^{maaned}
og deres omstjærrelse, (isshal faa se paa en slik handling næste
uke); endvidere deres afsky for fleisk, som de ikke en-
gang tør berøre og deres fodsider silkefjortler, der
næsten altid er hvide, (dog har de ofte en violet ^{"purpurr"} silkedragt
inder, som vises i brystet, og naar de stikker armene ud
af kjortelens sidespalter). De gaar næsten altid barbeet,
og damerne har folderige silkebukser, som gaar ned om kjorte-
lene (som en porselisk ^{tyl} ^{tyl}). I undertiden gaar bukse og kjortel i et.
Mændene har vistnok ikke bukser; thi ved landarbeidene kan
man ofte se dem lække sig ned og udføre altskens nødtørft,
(uden at lade sig anfægte af de forbigaaende), det er vel af
den grunde, de har faaet ord paa sig for at være urenslige,
men det kommer de af, at de lever nu som for 1000 aar siden
og da havde vi ikke nødtørft-huse i Norge heller, - og rens-
lighedens forordt - stod vel neppe saa høit som hos araberne.
De fører sig med en rolig værdighed, - naar de ikke blii sinte;
men da er der ikke langt til kniven. Her er mange røvere,
som egentlig bor i ørkenen, - men som spædserer ugenert om i
gaterne som andre gentlemen; - saa fortalte en araber mig, og han
advarede mig mod at lade sine slegtninge se min store penge-
bok - (jeg maatte anskaffe mig en stor bok af hensyn til det store ^{pass})
(og de mange millioner, som jeg havde i Østerrike).

Her er meget, som er malerisk, - men jeg har vanskeligt
for at kunne male noget her, - motivet er umuligt at
afskjære, og det værste er alle fattig-gutterne, - faulegutterne
og anden gøbel, som det virker af rundt fremmed folk her.
I Venezia fortalte jeg Dem om ingener, som var skisseløse ind
af hovederne for at se, hvad jeg tegnede, - men det var dog i en
slags velvillig genlytheden, - her er de ondskabsfulde - og jeg
er bange for, at jeg kom til at slaa ihjel en af disse småt-ten-
gerne, om jeg skulde male noget her, - de kaster store kakkerlader
paa en - (og de er piggede værre end et pindsvin); - et hvert saar
- selv det ubetydeligste - blir til en "ulagelig sprænge" her i og her.
Det fik jeg føle i Rom, hvor vi tok ind paa et dansk hotel, - vi
traf en norsk familie, som anbefalte os dette hotel ("Dinersen")
(der traf vi 3 norske malere). Da vi skulde reise fra hotellet,
vilde jeg bare alle vore ^{bagage} voy til jernbanestationen og satte det
paa sepost, til jeg havde det alt samlet, - men hotellet vilde
ikke tillade mig dette, - de skulde berørge både os og vor
bagage i drosetu til stationen, - jeg satte da alt vort tøj (4
kollig) paa et sted samlet i vestibulen og viste det til porteren,
som påtog at ordne alt, - men da vi kom til stationen mang-
lede en kuffert, - og der manglede 5-6 minutter til toget skulde
de gaa, - jeg lod Engel og de andre staa i jern, fik fat i en
drosetu og tok tømmene fra den italienske kusk og kjørte
som ræven til hotellet, - (jeg har ofte droget mig over italiener-
nes mishandling af hestene, men dengang var jeg ikke bedre selv).
Da vi kom til hotellet sprang jeg af og skulde i hast åbne de
store glasdøre, der havde en af de reisende sat sin kuffert
bag døren, og jeg, som rendte paa med fuld fart, havde nær

gaat tværs gjennem glassdøren, - det regnede med tusendvis
af glasstumper, og jeg skar den ene haand stygt op paa
mange steder, - særlig var en finger stygt skamferet lige ind
paa benet. Vertskabet kom til og gjorde tusend undskyld-
ninger for portierens forglemmelse, - de havde opdaget det straks
og havde sendt kufferten pr. express til stationen - jeg bad
dem, rykke og reise - og skjældte dem høiden fuld og lovede, at
jeg skulde advare alle nordmænd for dette bestill, - og saa
opraus jeg i vognen og kjørte i galop til stationen, mens jeg
blødte som en kalv, - og vi naaede at komme paa toget i
sidste minut, - der tog en skild herre sig af mig og viklete
min haand ind i bomuld (man skulde altid have med sig
slig ruset bomuld, "borvat", naar man reiser). Naa, dette blev jo
en lang historie, - det var bare det, jeg vilde sige, at det tok lang
tid, før det blev godt igen, (saa grov kan haande ogsaa senere,
naar man har malaria). - Jeg veed ikke, om jeg i et tidligere
brev har fortalt om vort besøk paa "Helvedes skorsten" (Vesuv),
hvor vi saa ned i "afgrunden", - hvorfra opsteg svovelrøg og flam-
mer. - Engel var særlig grebet ved at høre "de for dørmtes
gruelige jammer". Per og jeg indaandede svovelrøken med
stort velbehag, - den gjorde godt for vore daarlige lunger, -
medens Hjördis som aldrig har haft astma eller bronkit
vilde kvæles. ^{Engel og jeg - det var første gang at puste ind røken fra et vulkan, sa den.} Per og jeg havde gjerne dvalt der i længere tid og
nydt den herligeluft, medens vi ventede paa et ordentligt tvedrud;
men saa kom der en snekæbe (den eneste vi har haft paa turen)
og det bekom ikke vulkanens mave vel, - den gylpede op en
en storm af svoveldamp og flammer, - og denne storm tok
naturlig af Hjördis og førte den ind for de bratte skrænter af lava
og aske, - der ingen folk kan gaa; hun vilde da gjerne ned

hän har gått urtödet, till en port, på en sida, som för följande kunde en ha
iggen snarest, - som himmelis var, - og himmelis började slig på
hatten, at him satte sig iggen på en restaurant og stürede,
medens vi besögte Pompei og stolprede om mellan ruinerne og
se med "kampesten" belagde gater, - (der nærmest lignede et
vater tårn i jölster, hvor de större stener faar ligge ifred, +
slig, som de har ligget, siden mordene lagde dem der), - vs
kan ikke forstaa at den tids overkultiverede mennesker kunde
nå sig med en slig ur til at gaa på - (stuenes viste stærk
slitage), - en vensk dame, som havde været ved siden af os på
hospitet, brakkede ogsaa benet der. - At fortælle om alt det
uendommelige, som vi saa i Pompei og om touren til Capri og
"den blaa grotte", - det vilde blive for vidtløftigt, - vs havde set
mig i hovedet, at vs vilde se ind i den berømte grotte, - men havet
stod håardt på indgangen, som skjultes hvert øieblik af de
store bølge-dønninger. - Vi maatte vende om med uforrettet sak,
men nogen dristige røvere, som havde været i typk fangenskab
rodde os ^{sejere} den halve mil ud til grotten fra Capri ^(1/2) - Til trods
for at havet stod endnu høiere på end første gang, -
de forvorne karer vilde nytte leiligheden, naar grotten pyntede
havet ud, - til at pile ind i halsen og lade næste dønning bære
baaten helt ind i grotten. - Da vi kom frem til aabningen,
sa Per, at han kunde ikke forstaa, hvor vi skulde ind, - der
var jo bare fjeld - (dønningene skjulte ^{nærlig} grottenes münd), men da
drægnaget et øieblik trak sig saa langt tilbage, at Per fik se
halvdelen af gabet, der ikke var en meter høit, - da soor
han høit og durt, at gennem ^{det} "hullet" vilde han aldrig
være rødt maatte tilkalde en baat i nærheden og faa
Per overført på den, - og saa satte roerne fart på i et belei-

ligt øieblik^{mid mid}, - alle mand kastede sig i brændenaf baaten,
- en af dem fik endog tid at kaste en grønne presenning
over os i det øieblik, vi smattede hullet, og det var nødven-
digt; thi bølgen, som kom efter os fædd om os og over os,
og der blev et lufttryk og et "gølp" som rent tok pæsten
paa mig; ^{det var et øieblik helt mørkt} der var ogsaa knapt et par tommen til gode
baade ovenfor os og paa siderne, - men da grotten havde
"valgt os", og jeg havde faaet spjættet ud ad salte sjørand,
da var det en af de herligste oplevelser, jeg har haft -
grotten var fyldt af et svagt mystisk blaeligt lys, som kom
fra havets bund, som lyste som blaa-grønt fosfor, noget
saa "isbleat", har jeg aldrig seet som det selvlysende vand.
En anden baat, ført af lignende roerhelser som vore, - var kom-
men ind for os og kunde ikke komme sig ud igjennem, - den
virkede som en svart silhouet mod det selvlysende vand, -
det var kun saa vidt, man kunde skimte ansigterne paa de sorte
silhouetter af mennesker, som sad i baaten. Jeg begyndte at
belave mig paa at lide samme skjæbne, (at maatte sidde
der inde i grotten 5-6 timer ^{til det blev lev-vand}); men vore roere belarte ud-
gangen rent mesterligt; - vi fulgte et dragsug ud igjennem,
men komme midt i "nalsen", - fæddede en skumsprøitende
og bølge ind igjennem gapet; - og jeg maa endnu med
beundring tænke paa den lynsnarhed, hvormed roerne
trak sig tilbage med baaten ind i grotten, og hvorledes
de lige lynsnart fulgte bølgen ud igjennem trods stormen
og det "gulpende" bløt, som ledsagedes af blindeende jorøik.
Jeg glemmer aldrig den bølge, som mødte os i gapet; det
blev mørkt i grotten - blaamørkt - bølgen skjulte jo

hele indgangen, saa vi formelig var, "under havet", — og
 da vi i næste øieblik gik ned igjennem den trænge aab-
 ning og fik se den dødsens blikke Per paa en bølgetop,
 maatte jeg smile til ham, — han havde nemlig i mellemtiden
 lidt helvedskvaler, — han troede vi var falden blandt
 "røvere", som nu havde gjort end paa mig end i hulen;
 og nu kan kanske touren til ham ogsaa; — men han
 havde gjort sig rede til at sælge sit liv saa dyrt som muligt.
 "Du er nu fan ikke rød nogen ting heller!" sa han siden,
 da vi ved et herligt glas Caprivin styrkede vore nerver
 efter sindsbevægelser, — (ja det var en af de mest nervospir-
 kende oplevelser, jeg har haft). Paa det skjæve taarn
 i Pisa var det jo noget lignende, — jeg gik nemlig rundt
 alle afsatserne, og der var intet gjærd, og marmoren, (som
 hele taarnet er bygget af), var saa glat, at naar jeg kom
 paa den side, hvor taarnet holdes stærkest, vilde jeg glide
 udfor; — særlig i næst øverste etage eller afsats begyndte svim-
 melfølelsen at virke, saa jeg en stund maatte holde mig i en
 at søileme, ^(som var fortykke) medens jeg saa ned paa et apelsintræ, med
 de tusend frugter, som vrimlede for øiet, — for det næsten
 himmelheden, — men paa toppen af taarnet gik det over, thi
 derfra kunde jeg ikke se frugterne). — Der var en herlig udsigt.
 Per turde ikke følge længer end til næst øverste afsats, — og han
 turde ikke gaa rundt en eneste af afsatserne. Hjördis sad
 igjennem en af de indvendige marmor trapper — ombrent paa
 midten af taarnet, og hun graat sine modige taarer, —
 Søren var heldigvis ikke med, — hun laa igjennem i Florenz

Uim har forresten været meget "kjak" paa Louen, naar
man tager i betragtning hendes "omstændigheder" - vi
andre - Per og jeg iallefald er jo nogen "syklinger".
Hjördis har jo aldrig været syg - men saa er hende
isandhed nu - af malariaen. - Mellen os sagt!!!
Uim har et par gange været helt sindsrag (af feberen).
Uim blev rasende paa en eller anden af os uden grund.
Uim skremlte os frygtelig en nat - (at Engel taalte
det nu, paa sidste aagene" det var godt). Ja det er vel
sladderagtigt at fortælle noget derom; - men jeg stoler
jo ubetinget paa Edr og veed, at det bliver mellem os.
Uim sprang nemlig op af sengen, - hvori hende havde liget
et døgn for feber - og ud i entreen og ind i "Salongen";
der er "væg i væg" med - Engel og mig; - og der satte hende i
en frygtelig høi og skraldende latter, som hørtes over hele
hotellet, - den blev værre og værre - indtil den endte i skrik
og hende skrek og skrek og ropte paa Per: at verten holdt
paa at voldtage hende. - Per sprang ud; - men der
fandt ingen i Salongen; uden hende; - saa fik hende
hende ind paa værelset igjen, - (hunde var jo uendret naken),
men der begyndte atter den frygtelige latteren. Per
kom ind til os, som bodde lige ved siden, og var rent
grønblek i ansigtet, - "hunde er gal!" "hunde er gal!" sa
han. Til all lykke var der en ung nordmand,
som hedder Titland (Olet); - han havde opsøkt

mig, - fordi han kjendte en nordmand i Cooks bureau,
som havde fortalt ham, at jeg var i Alger; - jeg vexlede nem-
lig nogle penge der, (fordi alle banker her smyger, som bare
kan i helvede); (jeg var indom en bank lige ved siden af
Cooks bureau - [Cook smyger ogsaa, men mindre] og paa
den bank vilde man smyge os paa 200 fr., som vi
altraa tjente ved at gaa 8-10 skridt til Cooks bureau)
Kort sagt, Titland opsogte mig, og han var saa inter-
esseret i at høre om vestlands forhold, at han blev sid-
dende til langt paa nat, - saa at vi - særlig Engel-
vinsker ham pokker i volds; - og han skulde just til
at gaa i 2-½ 3 tiden, da dette med Hjördis kom, - jeg
forklarede ham, at hun havde haft feber paa hele
reisen, siden vi fik Malariaen i Italiaen, (hun var varst
opstikken af malariaen ^{og kunde ikke lade være at "klø" sig}). "Ja det stemmer, sa
Titland, - "jeg har haft 3 kamrater, som har haft
malariaen, og de har haft lignende anfald - aldeles.
Hav gik da ind til Per og Hjördis, (som jeg havde præs-
enteret ham for) og tok sig af Hjördis, som Per i sin
fortvivlelse bare kjendte paa. - Titland fik lidt
kognak hos mig, og fugtede hendes læber, og da aab-
nede hun munden, som havde været krampagtig sam-
menbidt, - og saa heldte han kognakken i hende,
og hun kom til sig selv efter en times "vildelse".
Det var rent utrygteligt at se hendes øine, som stod ud af hovedet.

Men nu har hun været bra i flere dage, - og vi
haaber hun maa have staaet det første anfald
over nu, - heldigvis havde vi chamin, som hun
tok, straks hun kom til fuld bevidsthed. -

Ja - nu blir vi Eder meget skyldig for alle
Ederes venlighed mod Petra. - Dere maa lide
hende. Dere har selvfølgelig haft mange udlegg
for hende. - Dere maa tage af til dækning af de
penge, som er omsat i kronen, - resten kan ganske
sendes hid sb. ReComandant! - De spanske penge
kan blive staaende i Madrids banken, til vi kommer
did - men bed Privatbanken om at sende mig
snarest et bevis i fuld orden, - saa jeg ingen vans-
keligheder har med at have pengene; paa be-
viset bør staa: No hay que entregar (pagar) - sin
exhibicion del pasaporte! (ikke at udbetale uden
prævisning af reisepass). Jeg ved ikke om det er godt
spansk, men enhver ~~frans~~frans vil forstaa det. Skulde
imidlertid Pas springe op igen, hvad jeg aldrig tror;
saa kan det være bedst at veksle i Norske kroner. Bed
banken snarest sende pengebeviset hid, - da det blir være
at finde en fast adresse senere -; reuter bør ogsaa paa-
føres bankanvisningen (eller beviset); mit bankern vil aldrig
ud med reuterne, - det blir jo ikke meget, - men det kan
være godt for en gangs skyld at være overlegen mod de
noene bankmand, som vi hidtil har truffet nok af paa den
Jeg skaffer Eder meget byderi - undskyld skriften - papir
"trække" som trækpapir. Lev da vel og et rigtig godt aar
"vishes Eder at Ederes hengiven Euxel og Nikolai Astrup